

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **L. N.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 9. 2019, č. j. 22 A 57/2018 - 31, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví označeným rozsudkem Krajský soud v Ostravě zrušil rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2018, č. j. MV-95005-4/SO-2018, věc jí vrátil k dalšímu řízení a uložil jí zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení o žalobě částku 9800 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku. Uvedeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 6. 2018, č. j. OAM-12137-44-TP-2015, jímž správního orgán prvního stupně podle § 75 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zamítl žádost žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu.

[2] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti uvedenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž požádala též o přiznání jejího odkladného účinku. Tvrdí, že výkon výroku rozsudku krajského soudu o náhradě nákladů řízení žalobkyni by pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku údajně nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je efektivita řízení, resp. předcházení zbytečné finanční zátěži Ministerstva vnitra jako správního úřadu, pokud by důvod úspěšnosti žalobkyně v řízení o žalobě v případě úspěchu kasační stížnosti stěžovatelky odpadl.

[3] Žalobkyně se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[4] Nejvyšší správní soud hodnotil návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti takto. Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší

správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze žalobě přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou v daném případě naplněny.

[6] Správní soudnictví obecně slouží zejména k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.). Podle § 73 odst. 1 s. ř. s. nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud zákon nestanoví jinak. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí krajského soudu a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je rozhodnutí krajského soudu závazné a nezměnitelné. Přiznání odkladného účinku je institutem výjimečným, jehož hlavním účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 – 115, všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[7] Smyslem institutu odkladného účinku je to, aby ve správním soudnictví v řízeních o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů, v nichž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) rozhodnutí, bylo možné výjimečně docílit, aby po dobu přezkumu napadené rozhodnutí správního orgánu nebo krajského soudu nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky.

[8] Při použití § 73 s. ř. s. na podmínky, za kterých lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, je třeba vycházet z toho, že vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady: i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, ii) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, iii) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Poskytnutím legitimace k podání kasační stížnosti správnímu orgánu zákonodárce vyjádřil zájem na jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Institut odkladného účinku má primárně poskytovat ochranu žalobci před výkonem či jinými právními následky napadeného rozhodnutí správního orgánu. V zájmu zachování zásady rovnosti v řízení před soudem nelze ani správnímu orgánu odepřít právo domáhat se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vznik nepoměrně větší újmy na straně správního orgánu však bude z logiky věci mnohem méně častý než na straně žalobce v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

[10] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, uvedl, že vznik „*újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí*

pokračování

krajského soudu. Zatímco žalobce bude zpravidla spojovat újmu se svými subjektivními právy, která může okamžitý výkon rozhodnutí krajského soudu skutečně závažně ohrozit, žalovaný žádná subjektivní práva nemá. Tím spíše nemůže mít práva, jež by mohla být výkonem napadeného rozsudku či jeho jinými následky ohrožena. Jeho úkolem je v soudním řízení hájit zákonnost jím vydaného rozhodnutí. Otázka zákonnosti rozhodnutí není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nijak nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

Výše uvedené neznamená, že odkladný účinek kasační stížnosti nemůže být žalovanému přiznán za žádných okolností. Půjde však o případy výjimečné, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinků vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá“.

[11] Návrh stěžovatelky je třeba hodnotit i ve světle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS, v němž rozšířený senát příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného správního orgánu případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi či udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

[12] V návrhu stěžovatelka tvrdí jen to, že na podkladě údajně nesprávného rozsudku krajského soudu musí žalobkyni k rukám jejího advokáta zaplatit náhradu nákladů řízení před krajským soudem.

[13] Nejvyšší správní soud má ovšem ve světle výše uvedeného za to, že povinnost platit náhradu nákladů soudního řízení nelze zásadně považovat za důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Eventuální vyhovění tomuto návrhu by odporovalo smyslu a účelu zákonné úpravy, jak byly výše popsány. V posuzovaném případě se jedná o placení náhrady nákladů soudního řízení ve výši 9800 Kč. Zaplacení této částky žalobkyni nebude mít žádné nenapravitelné následky pro veřejný zájem, jež má stěžovatelka svou činností hájit. Pokud snad zdejší soud rozsudek krajského soudu zruší (což v tomto okamžiku nelze předvídat), bude žalobkyně povinna danou částku vrátit stěžovateli.

[14] Stěžovatelce jako správnímu orgánu navíc povinnost zaplatit 9800 Kč na náhradě nákladů řízení nezpůsobí vážné obtíže či významné poruchy v jejím fungování (přiměřeně ve vztahu k tvrzené újmě spočívající ve vrácení přeplatku na dani srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2005, č. j. 1 Afs 106/2004 - 49, publ. pod č. 982/2006 Sb. NSS).

[15] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl.

[16] Nejvyšší správní soud přitom zdůrazňuje, že usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu